

Sygn. akt V ACa 187/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Wilk (spr.)
Sędziowie:	SSA Grzegorz Stojek SSA Olga Gornowicz-Owczarek
Protokolant:	Anna Fic

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2013r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko Gminie C.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 19 grudnia 2012r., sygn. akt X GC 320/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt V ACa 187/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. wniosła o zasądzenie od Gminy C. kwoty 83 989,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powódka wskazała, że dochodzona przez nią kwota stanowi wartość utraconych korzyści w związku z nieuzyskaniem kontraktu, będącego przedmiotem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Szkodę tę powódka wyliczyła jako potencjalny zysk możliwy do uzyskania przy realizacji kontraktu. Stanowi on różnicę pomiędzy zaoferowaną

ceną brutto, a przewidzianymi do poniesienia kosztami związanymi z realizacją kontraktu oraz funkcjonowaniem powodowej spółki.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z 19 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił powództwo (pkt 1) i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 29 grudnia 2011 r. pozwana zamieściła w (...) ogłoszenie o zamówieniu (nr (...)) na „Zastępowanie pokryć dachowych eternitowych pokryciami wolnymi od azbestu wraz z utylizacją azbestu w C.”. W dniu 10 stycznia 2012 r. wprowadzono zmiany do ogłoszenia.

Przedmiotem zamówienia było wykonanie remontu kapitalnego 4 budynków wraz z wymianą azbestowego pokrycia dachów na pokrycie z dachówki ceramicznej i gontów bitumicznych wraz z utylizacją. Zakres rzeczowy obejmował m. in. zdjęcie istniejącego poszycia dachowego, wymianę uszkodzonych drewnianych elementów dachu, przemurowanie kominów, montaż rynien i rur spustowych, wykonanie instalacji odgromowej.

W Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (dalej: SIWZ) w części odnoszącej się do warunków udziału w postępowaniu oraz opisu sposobu dokonywania oceny spełnienia tych warunków zamawiający wskazał, że o zamówienie mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki określone w art. 22 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych dotyczące posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania, a także dotyczące posiadania wiedzy i doświadczenia, dysponowania odpowiednim potencjałem technicznym, dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, a także dotyczące sytuacji ekonomicznej i finansowej. Zamawiający wskazał, że warunek posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania, zostanie spełniony, jeżeli wykonawca będzie posiadał decyzję Marszałka Województwa zatwierdzającą program gospodarki odpadami w zakresie napraw i usuwania azbestu oraz zezwolenie na transport materiałów niebezpiecznych.

Powódka złożyła ofertę proponując cenę ryczałtową w kwocie 392 339,89 zł brutto. Do oferty powódka dołączyła decyzję Marszałka Województwa (...) w K. nr (...) z dnia 27 kwietnia 2011 r. o zatwierdzeniu programu gospodarki odpadami oraz decyzję Prezydenta Miasta R. z dnia 25 lutego 2005 r. o zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów wydaną dla współnika spółki cywilnej P.H.U. (...) wraz z decyzją zmieniającą z dnia 6 marca 2006 r. Na mocy uchwały nr (...) z dnia 19 grudnia 2008 r. wspólnicy spółki cywilnej przekształcili spółkę cywilną w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością.

O udzielenie zamówienia ubiegał się również m. in. M. N., który do złożonej oferty dołączył decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 17 lutego 2011 r. o zatwierdzeniu programu gospodarki odpadami wytwarzanymi w wyniku prowadzenia działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie budowy i remontu obiektów. W pozycji nr (...) formularza ofertowego M. N. wskazał, że część zamówienia obejmująca transport i utylizację azbestu powierzona zostanie podwykonawcy. Do oferty została załączona decyzja wydana na rzecz (...) Sp. z o.o. w D. zezwalająca na prowadzenie działalności w zakresie przedmiotowego transportu, a także oświadczenie przedmiotowej spółki datowane na 12 stycznia 2012 r., zgodnie z którym spółka ta zobowiązała się do oddania swoich zasobów dotyczących transportu i utylizacji wyrobów zawierających azbest, na okres korzystania z nich przy wykonaniu zamówienia.

W dniu 2 marca 2012 r. zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszej oferty i wybrał ofertę (...)w A.. Oferta powódki została zakwalifikowana na drugim miejsca. Dwóch innych wykonawców (oferty nr (...) i (...)) zostało wykluczonych z postępowania z powodu nie wykazania wymaganych warunków udziału w tymże postępowaniu w zakresie posiadanych uprawnień.

W dniu 20 marca 2012 r. pozwana zamieściła ogłoszenie o zawarciu umowy z (...) w A..

W piśmie z dnia 2 lipca 2012 r. powódka wystąpiła z wnioskiem do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o przeprowadzenie kontroli doraźnej, która ma na celu ustalenie, czy przy udzielaniu zamówienia doszło do naruszenia przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, które mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie.

Powódka wezwała pozwaną do zapłaty. W odpowiedzi na wezwanie pozwana odmówiła zapłaty twierdząc, że nie doszło do wyrządzenia szkody, jak również jednostka organizacyjna gminy nie dopuściła się naruszeń przepisów prawa.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powódki w postaci przesłuchania świadków M. W. i R. H. oraz przesłuchania stron, a także o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego bowiem zostały one powołane celem wykazania wysokości szkody, zaś wobec uznania że pozwana nie dopuściła się uchybień w toku postępowania o udzielenie zamówienia dowody te nie były konieczne dla ustalenia okoliczności mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zważył, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 22 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych (dalej: p.z.p.) o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki dotyczące: posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania; posiadania wiedzy i doświadczenia; dysponowania odpowiednim potencjałem technicznym oraz osobami zdolnymi do wykonania zamówienia; sytuacji ekonomicznej i finansowej.

Na gruncie rozpatrywanej sprawy zamawiający w SIWZ w części odnoszącej się do warunków udziału w postępowaniu oraz opisu sposobu dokonywania oceny spełnienia tych warunków wskazał, że o zamówienie mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki określone w art. 22 ust. 1 p.z.p., dotyczące posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania, a także dotyczące posiadania wiedzy i doświadczenia, dysponowania odpowiednim potencjałem technicznym, dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, a także dotyczące sytuacji ekonomicznej i finansowej, a w zakresie posiadania uprawnień koniecznym jest, by wykonawca posiadał decyzję Marszałka Województwa zatwierdzającą program gospodarki odpadami w zakresie napraw i usuwania azbestu oraz zezwolenie na transport materiałów niebezpiecznych.

Powódka podnosiła, iż wybrany w przetargu wykonawca w sposób nieuprawniony oparł się na zezwoleniu podmiotu trzeciego na prowadzenie transportu samochodowego odpadów niebezpiecznych oraz że do oferty wykonawcy nie została dołączona decyzja o zatwierdzeniu programu gospodarki odpadami.

Jednakże wbrew twierdzeniom powódki M. N. do złożonej oferty, która została wybrana przez pozwaną jako najkorzystniejsza, dołączył decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 17 lutego 2011 r. o zatwierdzeniu programu gospodarki odpadami wytwarzanymi w wyniku prowadzenia działalności, polegającej na świadczeniu usług w zakresie budowy i remontu obiektów.

Odnosnie zaś do kwestionowanego przez powódkę oparcia się przez M. N. na zezwoleniu podmiotu trzeciego na prowadzenie transportu samochodowego odpadów niebezpiecznych wskazać należy, że w rozpatrywanej sprawie istotnym jest, iż przedmiotem zamówienia było wykonanie remontu kapitalnego i prac opisanych w ogłoszeniu o zamówieniu, wraz z wymianą azbestowego pokrycia dachów 4 budynków wielorodzinnych na pokrycie z dachówki ceramicznej i gontów bitumicznych wraz z utylizacją azbestu.

Wybrany przez pozwaną wykonawca dysponował decyzją o zatwierdzeniu programu gospodarki odpadami niezbędną do wykonania robót budowlanych, polegających na zastąpieniu pokryć dachowych eternitowych pokryciami wolnymi od azbestu.

Natomiast przy wykonaniu elementu zamówienia w postaci transportu i utylizacji usuniętego azbestu wykonawca miał posłużyć się zasobami (...) Sp. z o.o. w D..

Zgodnie z art. 26 ust. 2 b p.z.p. wykonawca może polegać na wiedzy i doświadczeniu, potencjale technicznym, osobach zdolnych do wykonania zamówienia lub zdolnościach finansowych innych podmiotów, niezależnie od charakteru prawnego łączących go z nimi stosunków. Wykonawca w takiej sytuacji zobowiązany jest udowodnić zamawiającemu, iż będzie dysponował zasobami niezbędnymi do realizacji zamówienia, w szczególności przedstawiając w tym celu pisemne zobowiązanie tych podmiotów do oddania mu do dyspozycji niezbędnych zasobów na okres korzystania z nich przy wykonaniu zamówienia.

Celem wykładni powyższego przepisu w zakresie rozstrzygnięcia kwestii dopuszczalności posłużenia się uprawnieniami do prowadzenia określonej działalności przysługującymi podmiotowi trzeciemu w celu potwierdzenia spełnienia warunku udziału w postępowaniu pozwana słusznie powołała się na regulację zawartą w Dyrektywie 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi. We wskazanej dyrektywie ocena kwalifikacji zawodowych wykonawców została ujęta w art. 48 dyrektywy opisującym potencjał techniczny. Zgodnie z art. 48 ust. 1 dyrektywy techniczne i/lub zawodowe kwalifikacje wykonawców są oceniane i weryfikowane zgodnie z ust. 2 i 3. Z kolei ust. 3 art. 48 dyrektywy dopuszcza w stosownych sytuacjach oraz w przypadku konkretnego zamówienia, aby wykonawca mógł polegać na zdolnościach innych podmiotów, o ile będzie nimi dysponował przy realizacji zamówienia.

Wykonawca może więc wykazać w procedurze oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu, że dysponuje lub będzie dysponował zasobami innego podmiotu w zakresie zawodowych kwalifikacji i uprawnień, chyba że z uwagi na przedmiot zamówienia wykonawca w ogóle nie posiada uprawnień wykonania przedmiotu zamówienia, a nie jedynie jego specyficznych elementów, których wykonanie w zgodzie z przepisami prawa może powierzyć innym podmiotom. Dotyczy to zwłaszcza takich sytuacji, gdy zakres przedmiotu zamówienia jest taki, że w przypadku, gdyby prace nie były wykonywane w ramach regulacji dotyczących zamówień publicznych, normalnym postępowaniem przy wykonywaniu części prac byłoby skorzystanie z uprawnień posiadanych przez inne podmioty w ramach zawartych umów.

W kontekście powyższej regulacji istotne znaczenie ma charakter udzielanego zamówienia, albowiem uznać należy, że posłużenie się uprawnieniami podmiotu trzeciego będzie możliwe jedynie w przypadku tych zamówień, w których można oddzielić element zamówienia, którego wykonanie wymaga posiadania stosownych uprawnień.

Taka zaś sytuacja miała miejsce w rozpatrywanej sprawie, albowiem wykonawca M. N. w pozycji nr(...) formularza ofertowego wskazał, że jedynie element zamówienia obejmujący transport i utylizację azbestu powierzony zostanie podwykonawcy. Do oferty wykonawcy została załączona decyzja wydana na rzecz (...) Sp. z o.o. w D., zezwalająca na prowadzenie działalności w zakresie przedmiotowego transportu, a także oświadczenie przedmiotowej spółki datowane na 12 stycznia 2012 r., zgodnie z którym spółka ta zobowiązała się do oddania swoich zasobów dotyczących transportu i utylizacji wyrobów zawierających azbest, na okres korzystania z nich przy wykonaniu zamówienia.

Brak zatem podstaw do uznania, iż pozwana przy wyborze oferty naruszyła przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych, w tym w szczególności art. 26 ust. 2 b p.z.p., dlatego też Sąd oddalił powództwo, o czym orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją powódka, która wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 83 989,19 zł z ustawowymi odsetkami od 28.07.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania za obie instancje, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach instancji odwoławczej zarzuciła naruszenie prawa materialnego: art. 22 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 26 ust. 2 b ustawy Prawo zamówień publicznych i art. 48 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2004/18/WE poprzez ich błędną wykładnię i zastosowanie przejawiające się w uznaniu, że podmiot trzeci może udostępnić wykonawcy zasoby w postaci stosownych uprawnień; art. 22 w zw. z art. 36 ust. 4 i 5 ustawy Prawo zamówień publicznych

poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie na skutek uznania, że warunki udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego może spełnić podwykonawca; naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik postępowania: art. 328 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie przejawiające się w wadliwym skonstruowaniu podstawy faktycznej oraz prawnej uzasadnienia zaskarżonego wyroku; art. 227 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie, przejawiające się w oddaleniu wniosków dowodowych, które miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz nierozpoznanie istoty sprawy poprzez niezbadanie i niewyjaśnienie merytorycznych twierdzeń i dowodów powoda potwierdzających istnienie oraz wysokość szkody poniesionej przez powódkę.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona.

Sąd Apelacyjny podziela i uznaje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, ponieważ ustalenia te znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach określonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Ponadto apelująca nie kwestionuje ustaleń Sądu I instancji, gdy te w całości odnoszą się do przebiegu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Nie mogą odnieść skutku zarzuty apelacji odnoszące się do uchybień przepisom procedury cywilnej (art. 227 k.p.c.) wtedy, gdy Sąd I instancji oddalił wnioski dowodowe powódki zaoferowane dla wykazania wysokości poniesionej przez powódkę szkody, bowiem powódka utraciła uprawnienie do powoływania się na uchybienia przepisom postępowania nie czyniąc stosownego zastrzeżenia obejmującego zwrócenie uwagi Sądowi I instancji na uchybienia przepisom postępowania dotyczącym postępowania dowodowego co jest wymagalne według unormowania art. 162 k.p.c.

W judykaturze przyjmuje się, że zachowanie uprawnienia do powoływania się na uchybienie przepisom postępowania, z wyjątkiem określonym w art. 162 zdanie 2 k.p.c., jaki w tej sprawie nie zachodzi, wymaga – poza dochowaniem terminu zgłoszenia zastrzeżenia – wskazania spostrzeżonego przez stronę uchybienia z wyczerpującym przytoczeniem naruszonych przepisów postępowania wraz z wnioskiem o wpisanie tak sformułowanego zastrzeżenia do protokołu, przy czym niewpisanie zastrzeżenia do protokołu powoduje utratę zarzutów. Celem bowiem unormowania art. 162 k.p.c. jest to, by sąd mógł usunąć skutki naruszenia przepisów postępowania. Skutek utraty uprawnienia do powoływania się na uchybienia przepisom postępowania występuje także wtedy, gdy wprowadzie zastrzeżenie zostało wpisane do protokołu, lecz jego treść nie spełnia wymogów należytego zwrócenia uwagi sądu na uchybienia proceduralne, wyżej wskazane. W tej sprawie pełnomocnik powódki, po odmowie przez Sąd I instancji przeprowadzenia części wnioskowanych dowodów, ograniczył się jedynie do lakonicznego i ogólnikowego wskazania, że pominięte dowody zmierzały do „wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy dla ustalenia wysokości szkody” (min. 00:27:26 e-protokołu rozprawy z 11.12.2012 r. – k. 307-309). Zastrzeżenie to nie czyni zatem zadość wymogom art. 162 k.p.c., gdy nie zawiera wyczerpującego przytoczenia naruszonych przepisów postępowania i nie spełnia tym samym celu umożliwienia sądowi usunięcia skutków naruszenia przepisów postępowania.

Skoro powódka nie może obecnie skutecznie zakwestionować zakresu i sposobu przeprowadzonego przez Sąd I instancji postępowania dowodowego podstawą ustaleń faktycznych mogły być te dowody, które Sąd ten przeprowadził i ocenił, a w konsekwencji tylko w tak ustalonych okolicznościach sprawy możliwym było dokonanie subsumpcji prawa materialnego.

Nie budzi wątpliwości, iż powódka objęła żądaniem pozwu roszczenia odszkodowawcze kreowane na podstawie art. 471 k.c. i tak wskazaną podstawą prawną roszczenia należy zaaprobować w przypadku ewentualnego naruszenia przepisów ustawy z dnia 24 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (j.t. Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 ze zm.), gdy wynikające z nich prawa i obowiązki uczestników postępowania w sprawie zamówienia publicznego mogą być traktowane jako swoisty stosunek prawny (umowa).

O odpowiedzialności kontraktowej z art. 471 k.c. można mówić wtedy, gdy normalnym następstwem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania jest powstanie szkody. Obowiązkiem dochodzącego roszczenia odszkodowawczego jest wykazanie wszystkich przesłanek odpowiedzialności kontraktowej, w tym w szczególności

rozmiarów (wysokości) poniesionej szkody, stosownie do rozkładu ciężaru dowodowego z art. 6 k.c. Brak wykazania chociażby jednej z tych przesłanek powoduje, że roszczenie odszkodowawcze z art. 471 k.c. nie znajduje podstawy faktycznej. W tej sprawie uzasadnione jest zaś przyjęcie, iż powódka nie wykazała swego roszczenia co do wysokości poniesionej szkody, a wobec tego powództwo nie mogło być już tylko z tej przyczyny uwzględnione.

Podkreślenia zaś wymaga, iż dołączone do pozwu dokumenty nie dają podstaw do stosownego wnioskowania o wysokości poniesionej przez powódkę szkody w granicach utraconych korzyści szczególnie, gdy pozwana zakwestionowała tak wyliczony rozmiar szkody powódki (k. 102-199, 234).

Na marginesie zauważyć można, że wniosek dowodowy powódki, obejmujący dowody z zeznań świadków, nie spełniał wymogów z art. 258 k.p.c., gdy nie wskazywał faktów, które miały być zeznaniami świadków stwierdzone (k. 7), zaś dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy budowlanego nie jest przydatny dla ustalenia wartości utraconego zysku.

Oceny tej nie może zmienić to, iż rację ma apelująca zarzucająca Sądowi I instancji naruszenie prawa materialnego, ponieważ prawidłowa wykładnia art. 22 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 26 ust. 2 b oraz art. 36 ust. 4 i 5 p.z.p. prowadzi do wniosku, że wykonawca nie może polegać na uprawnieniach podmiotu trzeciego, o którym mowa w art. 26 ust. 2 b p.z.p., do prowadzenia określonej działalności gospodarczej, podlegającej reglamentacji (art. 22 ust. 1 pkt 1), ani też na uprawnieniach podwykonawcy i sam musi być zdolny, w rozumieniu art. 22 ust. 1 pkt 1 p.z.p., do wykonania całego przedmiotu zamówienia publicznego. Taka wykładnia uwzględnia także regulację art. 48 Dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. (Dz. U. UE.L 2004.134.114 ze zm.).

Nie jest trafny zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku odpowiada wymogom wskazanym w tym przepisie, a nadto poddaje się kontroli instancyjnej.

Nie jest także trafny zarzut apelacji nierozpoznania istoty sprawy, gdyż Sąd I instancji odniósł się meriti do żądania pozwu przyjmując, iż nie znajduje ono podstawy prawnej.

Z tych przyczyn apelacja nie mogła odnieść skutku i jako nieuzasadniona podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c., gdy ostatecznie zaskarżony wyrok odpowiada prawu. Koszty postępowania apelacyjnego obciążają powódkę na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

(...)